

چون نمی‌توانند هزینه قیمت‌های تولید را تأمین کنند، کالا را گران عرضه می‌کنند ولی خریداری نمی‌یابند. در بخش آموزش، معلمان به تأسیس دوا بر آموزش خصوصی سوق داده می‌شوند، بخش خصوصی آموزش متناسبی برای اقشار مرفه تأمین می‌کند و نصیب عموم مردم امکانات کم و آموزش ضعیف است.

در بخش سرمایه‌گذاری صنعت و معدن پیش‌بینی می‌شود، که به تبعیت «قانون سرمایه» کشور تبدیل به مستعمره سرمایه‌های خارجی شود. در بخش صنعت، چشم‌خارجیها به منابع ثروت دوخته شده است. دو شرکت نروژی و انگلیسی نفت با شرکت نفت روسی پیمان نوسازی صنایع نفتی را امضا کرده‌اند، ولی علاقه آنها بیشتر متوجه حفاری، استخراج و لوله حمل است. و نوسازی بخشهای دیگر صنعت نفت را انجام نمی‌دهند!

معدن الماس را که تا به حال مصرف صنعتی داخلی داشت، تغییر جهت داده، مصرف آن را تجاری - دلاری کرده‌اند و از این پس تهیه الماس برای شرکتهای داخلی مشکل خواهد بود.

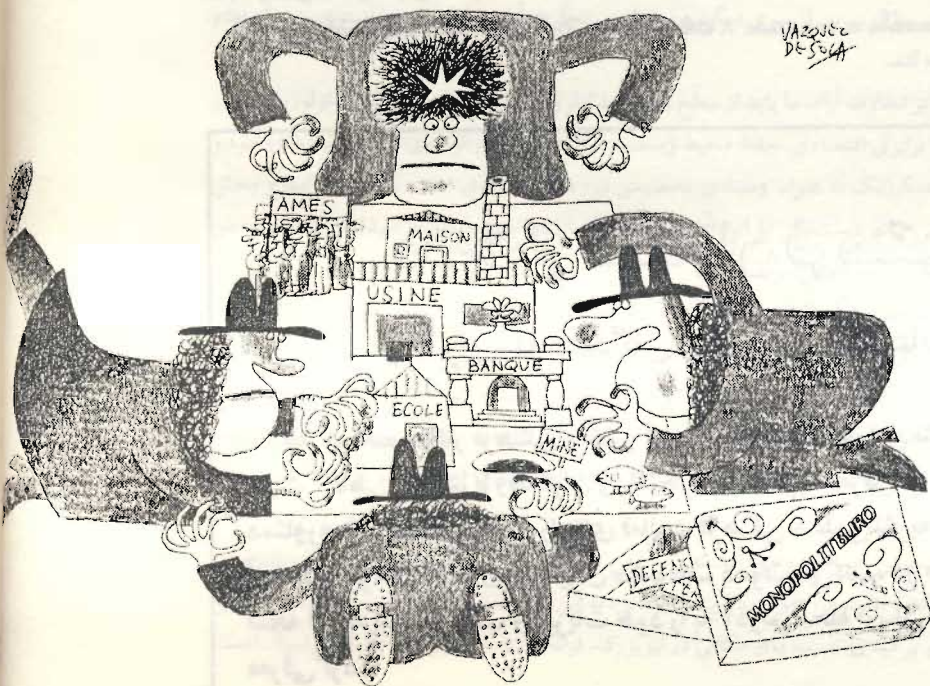
طلای سیبری مورد علاقه شرکت آمریکایی

خصوصی سازی صرف قادر به پاسخگویی به انتظارات کشور نیست، زیرا ضرورت‌های مورد نیاز دیگر را مورد غفلت قرار می‌دهد.

خصوصی سازی شوروی سابق زیر نظر کارشناسان صندوق بین‌المللی پول انجام می‌گیرد و بنیاد آن بر انهدام خدمات عمومی مجانی، تقلیل بودجه‌های اجتماعی (مثل بهداشت، تعلیم و تربیت) و بستن بخشهای غیر سودآور و ... است. هم‌اکنون بخشهای عمومی مثل بهداشت، مدرسه، انتشارات و ... موضوع خصوصی سازی هستند.

شیوه این عمل چنین است که ابتدا دولت کمک خود را تقلیل یا حذف می‌کند. دستگاه مورد نظر توان اداره کردن را از دست داده و فعالیت آن تقلیل می‌یابد. و خدمات را برای تعداد کمی به قیمت بسیار گران عرضه می‌کند. یا این که همان خدمت توسط دیگران برای اقشار مرفه عرضه می‌شود.

در بخش بهداشت، پزشکان به تأسیس بیمارستانهای خصوصی هدایت می‌شوند. بیمارستانهای دولتی، بودجه‌ای برای خرید در اختیار ندارند، و نمی‌توانند دارو بخرند. از طرف دیگر دارو در نزد تولیدکنندگان انباشته می‌شود.

«نعاونی معدنی آلاسکا» است، ولی آنها حاضر نیستند با مجتمع شرکتهای روسی که به صورت نوینی سازمان داده شده‌اند، همکاری کنند. امریکاییها بیشتر علاقه دارند که با شرکتهای خصوصی کوچک همکاری کنند که قیومیت آنها را پذیرفته و تبدیل به پیمانکارهای درجه دوم آنها شوند.

منطقه سیبری که از نظر معدنی بسیار غنی است، مورد نظر شرکتهای چند ملیتی است. آنها سعی دارند که منطقه را از نظر حقوقی به وضعیت یک مستعمره تجاری - معدنی تقلیل دهند و دوست دارند تغییرات و فعالیتها جایی انجام پذیرد که آنها می‌خواهند.

همین سیاست در لیتوانی انجام پذیرفته است. توافقات بزرگی میان شرکتهای خارجی و مقامات محلی (که معمولاً اعضای مدیریت سابق هستند) با ارقام قابل ملاحظه‌ای انجام گرفته است. مقاماتی که حاضرند ثروتهای ملی را در برابر دریافت رشوهای ناچیز بر باد دهند.

در این راستا خصوصی سازی شباهتی به غارت پیدا کرده است. حتی بسیاری از مردم

سیبری در مقابل خریدن خانه هر چند به قیمت ارزان خودداری کرده‌اند. چون خدمات بعدی را، باید با کیفیت پایین و به صورت گران بخرند.

فشار صندوق بین‌المللی پول آنقدر زیاد است که مقامات محلی حتی از نگهداری و تعمیر بسیاری از ساختمانهای دولتی خودداری می‌کنند. دولت همین که آپارتمانها را می‌فروشد، سرویس دهی آن را ۲۰ تا ۳۰ و گاه تا ۴۰ برابر افزایش می‌دهد. در نتیجه نگهداری ساختمانها و استفاده از سرویس گرمایی حالت تحریمی پیدا کرده است.

در لیتوانی واگذاری زمینها به صاحبان اولیه و مقامات محلی از طرف کشاورزان مورد اعتراض شدید قرار گرفته؛ چون مناسبات فاسد اداری در توزیع آنها دست داشته است. همین امر موجب گردیده که مزارع و محصولات افرادی که روی زمینها کار نمی‌کنند، به آتش کشیده شود.

در مورد واگذاری مکانهای خدمات شهری (مثل آرایشگاه، رستوران و ...) به کارمندان سابق آن، مشکلات جدی وجود دارد. آنها هم به مفاسد اجتماعی بیشتری دامن می‌زنند. معمولاً علی‌رغم

جلوگیری مکرر و منع دولتی، مشاغل خود را عوض می‌کنند و مکانها را به فروش می‌رساند که مشکلات زیادی برای مردم ایجاد می‌شود.

کارگران سندیکایی در کارخانه‌هایی مثل کارخانه اتومبیل سازی زیسل مسکو در مقابل خصوصی سازی استقامت می‌کنند.

برنامه خصوصی سازی پست هم در جریان بود که با توجه به پیچیدگی مسئله به تعویق افتاد. زیرا به نظر دولت کار ساده‌ای نیست. همه اخطار می‌کنند که از خصوصی سازی بی‌در و پیکر خودداری شود. اما بورسی‌بلتسین با آنکه توفیق چندانی در انجام این کار نیافته است، می‌خواهد به آن سرعت بخشد. این در حالی است که مناسبات اجتماعی متناسب با این حرکت وجود ندارد.

در مسکو نشستهای زیادی از طرف کارشناسان، مشاوران مالی، بازرگانان، مهاجرین و ... تشکیل می‌شود و همه بر این نکته متفق‌القولند، که وقت غارت امپراطوری شوروی فرا رسیده است. ❖

تجربه

خصوصی سازی

شوروی